

Arrest

nr. 301 498 van 14 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. PAQUOT
Mont Saint Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. PAQUOT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 30 oktober 2021 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 5 november 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 november 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 27 februari 2023.

1.3. Op 9 oktober 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 oktober 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Barquisimeto, gelegen in de deelstaat Lara. U woonde daar samen met uw dochter en de moeder van uw dochter, destijds uw echtgenote.

In 2010 vervoegde u de luchtmacht van het Venezolaanse leger om er als piloot te werken. Gedurende de jaren 2010 tot 2021 bekleedde u als piloot verschillende rangen gaande van onderluitenant, luitenant tot kapitein.

In 2017 uitte u uw ongenoegen over de algemene situatie in Venezuela tegen een kamergenoot. U zei dat jullie het regime niet gunstig gezind wilden zijn maar dat jullie werden gedwongen om dat te doen, wat ongrondwettelijk was. Twee weken later werd u op het matje geroepen door uw baas die u vroeg of geruchten verspreid had die de huidige regering betroffen en of ik wist dat dat een misdrijf was en dat daar celstraffen op stonden. Ondanks het feit dat u alles uit angst ontkende, verspreidden er zich onder collega's geruchten over uw standpunten. Hierop volgden enkele jaren tijdens dewelke u op de proef werd gesteld.

Vooreerst werd u in 2018 samen met leden van Nationale Garde naar een manifestatie gestuurd om er de openbare orde te handhaven. De manifestanten gooiden huisgemaakte bommen. Bij de explosie van zulk een bom kreeg u een splinter in uw oog. Uw oog was dermate beschadigd door de splinter dat u uw werk als piloot niet meer naar behoren uitvoeren. Zodoende mocht u enkel nog administratieve taken vervullen. Verder werd u gepest en belaagd door collega's die u een landverrader noemden. In datzelfde jaar vroeg u een eerste keer ontslag. Uw overste weigerde en stuurde u in de plaats daarvan naar een commissie om er een opleiding te volgen. Uit veiligheidsoverwegingen besliste u om uw toenmalige echtgenote en dochter naar Buenos Aires te sturen, wat zij datzelfde jaar deden.

In 2019 vroeg u nogmaals ontslag aan, waarop uw baas u opnieuw naar een commissie stuurde voor een opleiding vanaf juli 2019. In april 2020, terwijl u in de commissie zat, vroeg u nogmaals ontslag aan waarop uw baas zei dat hij zou zien wat hij voor u kon doen. Uiteindelijk hoefde u uw opleiding niet langer te volgen en werd u dezelfde maand nog naar huis gestuurd. U vroeg op dat moment een vierde keer ontslag aan. Uw overste antwoordde dat hij zou zien wat hij kon doen voor u.

Op 28 mei 2020 overnachtte u bij uw ouders en neef. Om 2 uur 's nachts vielen leden van de FAES het huis binnen. Ze bedreigden u en beschuldigden er u valselijk van wapens te hebben uitgedeeld aan een misdaadbende. Jullie burens kwamen ter plaatse en verdedigden u en uw familie verbaal. De leden van de FAES stalen hierop allerlei zaken en gingen weg. De volgende dag probeerde u klacht in te dienen bij de nationale orde voor ordehandhaving, maar de ambtenaren weigerden uw klacht op te nemen omdat u militair was. U vluchtte diezelfde dag nog naar het platteland in de deelstaat Portuguesa waar u vervolgens zestien maanden lang onderdook. U besliste dat u het land diende te verlaten wegens een gevaar voor uw leven. In september 2021 keerde u terug naar huis in Barquisimeto om tijd door te brengen met uw familie en de laatste zaken voor uw vertrek uit het land te regelen.

U verliet Venezuela op 30 oktober 2021 en reisde per vliegtuig naar België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in België in op 5 november 2021. U vreest gevangen te zullen worden genomen omdat de Venezolaanse autoriteiten u beschouwen als een landverrader.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort, identiteitskaart en rijbewijs neer, alsook de ID kaarten van uw familieleden, de geboorteakte van uw dochter, documenten van uw werk en opleidingen, een document waarin u wordt bestempeld als actief reservist, een medisch document, een getuigenis, een kopie van de Venezolaanse grondwet, informatie betreffende uw vlucht, foto's en een video.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u Venezuela diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er moet worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden asielmotieven.

Waar u inroept te zijn vervolgd omwille van het innemen van antiregerimestandpunten en in dat kader naar een gevaarlijke demonstratie werd gestuurd en gezocht werd door de FAES, blijkt dit moeilijk verenigbaar met het algemene beeld dat u schetst van de omstandigheden op uw werk of met de documenten die u neerlegt. Daaruit blijkt immers niet dat u op negatieve wijze geïsoleerd werd door uw overste of door de Venezolaanse autoriteiten. Integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat er u, ondanks de tegenslagen die u heeft gekend, kansen werden geboden om uw positie te behouden, u bij te scholen en zelfs tot een hogere rang op te klimmen.

Uit de documenten die u neerlegt kan geen enkele sluitende conclusie worden getrokken die uw verklaringen ondersteunt. Zo spreekt het document van 2018 betreffende uw promotie tot kapitein uw vermeende problemen tegen. U verklaart weliswaar dat u recht had op deze promotie gelet op uw studies en ervaring en voegt eraan toe dat een apart college van academici hierover besliste (CGVS, p. 18). Hier kan hoe dan ook worden opgemerkt dat het opmerkelijk blijft dat uw baas het niet op een andere manier verhinderde dat u zou kunnen genieten van uw promotie. Uit uw succesvolle promotie blijkt niet dat u op negatieve wijze werd geïsoleerd. Uit het document van april 2020 blijkt verder dat u sinds 3 september 2019 een specialisatiecursus volgde in telecommunicatie en elektronica. Uit het feit dat u de mogelijkheid werd geboden een cursus te volgen, blijkt evenmin dat u op negatieve wijze werd geïsoleerd. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u in het document de stopzetting van het volgen van desbetreffende cursus aanvraagt, wat u daadwerkelijk ook werd toegekend. Hieruit blijkt evenmin dat u op negatieve wijze werd geïsoleerd. Bovendien blijkt uit het document van juni 2020, volgend op dit verzoek, dat u werd verwijderd uit het studieprogramma omdat u niet slaagde voor het vak onderzoeksmethodologie. De documenten supra tonen niet aan dat u op negatieve wijze werd geïsoleerd, maar tonen daarentegen slechts aan dat u kansen werden geboden om zich bij te scholen, dat er gehoor werd gegeven aan uw wensen en dat er objectieve criteria werden toegepast. Hieruit kan dan ook niet blijken dat er daden van vervolging tegen u gesteld werden of dat u zulks diende te vrezen.

Wat betreft uw opleidingen dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de zogenaamde clandestiene commissies waaraan u diende deel te nemen, niets veranderen aan de supra gedane vaststellingen. Uit het feit dat u opleidingen kreeg over het opstellen van wachtposten en patrouilles binnen de luchthaven en over het draaien van nachtshiften blijkt niet dat u op een negatieve wijze werd geïsoleerd door uw overste (CGVS, p. 20).

Wat betreft uw verklaringen dat u meermaals ontslag aanvraagde maar dit u werd geweigerd, kan worden opgemerkt dat het weinig logisch is dat uw overste u absoluut op het werk zou willen houden terwijl hij u als een landverrader beschouwde (CGVS, p. 10 en p. 11). Deze zaken lijken moeilijk met elkaar te verzoenen en doen twijfel rijzen over uw verzoeken tot ontslag. Hoe dan ook kan uit uw verklaringen omtrent uw verzoeken tot ontslag, die u telkens werden geweigerd, evenmin worden afgeleid dat u vervolgd werd of dat u vervolging diende te vrezen.

Daarnaast dient hieraan te worden toegevoegd dat het opmerkelijk is dat u geen consistente verklaringen aflegt over de aantal keren dat u uw ontslag aanvraagde. Aanvankelijk zegt u dat u uw ontslag drie keer aanvraagde (CGVS, p. 19). Niet veel later zegt u dat u uw ontslag vier keer aanvraagde (CGVS, p. 20). Uw verschillende verklaringen hebben een negatieve weerslag op de geloofwaardigheid van uw verzoeken tot ontslag.

Verder dient ook te worden opgemerkt dat hoewel uw oog, om welke reden dan ook, beschadigd raakte en u uw werk als piloot niet meer naar behoren kon uitoefenen, u de kans kreeg om dezelfde rang te blijven bekleden terwijl u slechts nog administratieve taken diende te vervullen (CGVS, p. 10 en p. 18). Hieruit kan niet worden afgeleid dat u op een negatieve wijze werd geïsoleerd door uw overste. Integendeel, opnieuw blijkt hier dat u een gunst werd verleend waardoor er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u geïsoleerd werd.

Verder dient te worden opgemerkt dat u het land probleemloos via de luchthaven heeft kunnen verlaten. Daarbij is het te meer opmerkelijk dat u erin slaagde een foto te bemachtigen van het computerscherm van een medewerker op de luchthaven, waarop wordt vermeld dat u wordt beschouwd als documentloze persoon met verboden boven het hoofd. U zegt dat de medewerker op de luchthaven u die foto doorstuurde (CGVS, p. 4). Uit het feit dat u in machte zou zijn geweest om deze foto te bemachtigen blijkt evenmin dat u werd geïsoleerd door de autoriteiten. Dat u zich nog steeds kan beroepen op een gunst van deze persoon om u zulk een foto door te sturen ondergraaft daarentegen de bewijswaarde van de foto.

Gelet op het geheel aan elementen supra kan niet worden geconcludeerd dat u werd geïsoleerd of benadeeld door uw overste of door de Venezolaanse autoriteiten omwille van uw ideologie, laat staan dat deze gebeurtenissen tot vervolging zouden oplopen. Dit heeft automatisch een negatieve weerslag op de geloofwaardigheid van uw gedwongen deelname aan het protest en de inval door de leden van de FAES die hieruit voortvloeien.

In dat opzicht dient te worden opgemerkt dat hoewel niet wordt betwist dat uw oog beschadigd raakte, de aanleiding van deze beschadiging -zoals door u verklaard- niet kan worden aangenomen. Uw verklaringen over uw gedwongen deelname aan de ordehandhaving met de Nationale Garde tijdens een protest, die op zich moeilijk als een daad van vervolging van de autoriteiten jegens uw persoon kan worden beschouwd, zijn namelijk weinig overtuigend. U verklaart dat uw overste u naar een manifestatie had gestuurd opdat u iets zou overkomen (CGVS, p. 10, p. 17 en p. 18). Dit is slechts een blote bewering, waar in het licht van het geheel der elementen weinig rekening mee kan worden gehouden. Naast het feit dat het verder eigenaardig is dat u, terwijl u geen ervaring zou hebben gehad in onderhandelen, de taak had gekregen om in dialoog te gaan met de manifestanten, is het opvallend dat u evenmin duidelijk kunt uitleggen op welke manier u met de manifestanten in dialoog diende te gaan (CGVS, p. 17). Uw verklaringen over uw gedwongen deelname aan de manifestatie overtuigen niet en halen de geloofwaardigheid van uw problemen verder onderuit. Het medische document dat u neerlegt stelt de omstandigheden van uw oogschade niet vast en kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook niet herstellen. Hetzelfde geldt voor de foto van uw beschadigde oog.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de inval door de leden van de FAES in het huis van uw ouders weinig aannemelijk zijn. Hierbij kan namelijk ten eerste de vraag worden gesteld waarom de leden van de FAES ervoor opteerden het huis van uw ouders, waarin meerdere personen verbleven, binnen te vallen in plaats van u te onderscheppen in uw eigen woning (CGVS, p. 5, p. 7 en p. 10). De werkwijze van de FAES is wat dit betreft reeds opmerkelijk. Verder is het ook opmerkelijk dat de leden van de FAES het huis binnenvielen om u te beschuldigen van het uitdelen van wapens aan een misdaadbende, maar uiteindelijk weggingen zonder u te arresteren slechts omdat er burens tussen kwamen (CGVS, p. 10, p. 11 en p. 21). Dat een beruchte organisatie zoals de FAES zich zo simpel zou laten weggagen door burens, is weinig aannemelijk. Deze elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de inval. Dat u een getuigenis neerlegt betreffende deze inval kan de geloofwaardigheid ervan niet herstellen. Dit document is namelijk opgesteld louter op basis van de verklaringen van uw burens die deze aflegden op vraag van uw eigen familie, waardoor er een gebrek is aan enige objectivering. Daarnaast kan ook de authenticiteit van het document niet worden nagegaan. De bewijskracht van dit document met een gesolliciteerd karakter is dan ook te laag om op te wegen tegen de overige vaststellingen.

Verder is het weinig aannemelijk dat u gedurende zestien maanden zou zijn ondergedoken op het platteland in Portuguesa en er slechts voor het hoogstnoodzakelijke buiten kwam omdat u voor uw leven vreesde, maar dat u voor uw vertrek uit Venezuela gewoon weer terugkeerde naar uw huis om er gedurende ongeveer twee maanden te verblijven (CGVS, p. 11, p. 21 en p. 22). Gevraagd waarom u in september 2021 terugkeerde naar uw voormalige woonplaats, zegt u dat dat omwille van uw reis was. U wilde graag nog tijd met uw moeder doorbrengen en u diende alle documenten in orde te brengen (CGVS, p. 23). Uw keuze om terug te keren naar Barquisimeto staat in scherp contrast met zowel uw langdurige onderduiken in Portuguesa als met uw vlucht uit het land omwille van de vrees voor uw leven. Uw verklaringen over uw terugkeer naar Barquisimeto doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Tot slot dient er volledigheidshalve nog te worden opgemerkt dat er door het geheel aan elementen supra geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw meningsuiting, die in slechte aarde viel bij uw overste en collega's (CGVS, p. 10, p. 15 en p. 16). Hier kan ook nog aan worden toegevoegd dat het erg opmerkelijk is dat u enerzijds verklaart dat iedereen bij het leger over de situatie van militairen in het land er dezelfde mening als u op nahield, maar dat u anderzijds door iedereen zou zijn uitgejouwd en uitgemaakt voor landverrader (CGVS, p. 19 en p. 20). Dit opmerkelijke element ondersteunt het ongeloofwaardige karakter van uw relaas.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten in verband met uw geuite ideologie en werk, kunnen deze geen dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het kader van de nood aan internationale bescherming.

De overige door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart en rijbewijs hebben betrekking op uw Venezolaanse nationaliteit en herkomst, die hier niet onmiddellijk worden betwist. Hetzelfde geldt voor de identiteitskaarten van uw familieleden en de geboorteakte van uw dochter.

De documenten van uw opleiding en van uw werk, alsook één foto hebben betrekking op uw opleiding en professionele carrière die niet worden betwist. Hoe dan ook kunnen deze documenten, zoals supra vastgesteld, de geloofwaardigheid van uw problemen niet herstellen. Het document van oktober 2020 waarin staat dat u wordt beschouwd als actieve reservist, kan evenmin de geloofwaardigheid van uw problemen herstellen. Zelfs al zou u als actieve reservist worden beschouwd, kan de geloofwaardigheid van de problemen zoals door u naar voren gebracht niet worden vastgesteld. Hier dient bovendien te worden opgemerkt dat het slechts om een kopie gaat, waardoor de authenticiteit van het document

moelijk kan worden vastgesteld. Hetzelfde geldt voor het document van februari 2021 waarin u eveneens wordt benoemd tot actieve reservist.

De video die u neerlegt de geloofwaardigheid van uw relaas niet kan herstellen. U verklaart weliswaar dat het een video betreft die uw zus opnam en vervolgens op sociale media plaatste. Het gaat over de vasthouding van uw schoonbroer, die eveneens militair is en ontslag had aangevraagd, met het oog op verder onderzoek (CGVS, p. 4). Hier dient te worden opgemerkt dat de authenticiteit van de video niet kan worden vastgesteld, noch kunnen de personen die in de video voorkomen worden geïdentificeerd. In die zin heeft de video weinig bewijswaarde. De foto van u in een bestelwagen, waarover u verklaart dat u op die manier werd geïntimideerd, is zeer onduidelijk en schept geen context waardoor er niets uit kan worden afgeleid (CGVS, p. 4). De foto kan de geloofwaardigheid van uw problemen dan ook niet herstellen.

De artikelen van de Venezolaanse grondwet geven het juridische kader weer van de werking van het Venezolaanse leger (CGVS, p. 3). Aan de hand van deze wetsartikelen toont u niets aan wat betreft uw persoonlijke problemen. De informatie van uw vlucht uit Venezuela heeft betrekking op uw vertrek met het vliegtuig. De informatie kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals

bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023, beschikbaar op coi_focus_venezuela_situatieschets_20230808_0.pdf (cgrs.be) en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijzen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023, beschikbaar op coi_focus_venezuela_situatieschets_20230808_0.pdf (cgrs.be) en EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk gebied Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolivar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), alsook meent hij dat een manifeste appreciatiefout voorligt.

In een eerste onderdeel van het middel gaat verzoeker in op het risico op vervolging omwille van het feit dat hij het leger heeft verlaten en in Europa is. Vervolgens gaat verzoeker in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit hij dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Verzoeker meent dan ook dat hij als vluchteling dient te worden erkend.

In een tweede onderdeel van het middel voert verzoeker aan dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend. Verzoeker wijst op de preciaire situatie in Venezuela, met water- en elektriciteitsstoringen, gebrekkige gezondheidszorg, etc.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende stavingstukken:

- een getuigenis van hemzelf (stuk 3);
- een getuigenis van O. J. B. C. (stuk 4);
- een getuigenis van S. P. (stuk 5)
- vertalingen van stukken 3-5 (stuk 6);
- een artikel “*Criminal Justice as a Tool of Political Répression in Venezuela*” van juni 2022 (stuk 7);
- een artikel van US Department of State, “*Venezuela. Country Reports on Human Rights Practices*” van 20 maart 2023 (stuk 8);
- een artikel van Human Rights Watch, “*Venezuela. Wold report 2023: Events of 2022*” van januari 2023 (stuk 9).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) in zoverre verzoeker inroept dat hij vervolgd werd omwille van het innemen van antiregimestandpunten en hij in dat kader naar een gevaarlijke demonstratie werd gestuurd en gezocht werd door de FAES blijkt dat

a) dit onverenigbaar is met het algemeen beeld dat hij schetst van de omstandigheden van zijn werk of met de documenten die hij neerlegt waaruit blijkt dat hem kansen werden geboden om zijn positie te behouden, zich bij te scholen en zelfs tot een hogere rang op te klimmen;

b) het niet logisch is dat verzoekers overste hem absoluut op het werk zou willen houden terwijl hij hem als een landverrader beschouwde en hoe dan ook niet uit verzoekers verklaringen omtrent zijn verzoeken tot ontslag kan worden afgeleid dat hij werd vervolgd of dat hij vervolging diende te vrezin;

c) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over hoe vaak hij ontslag aanvraagde;

d) hoewel verzoekers oog, om welke reden dan ook, beschadigd raakte en hij zijn werk als piloot niet meer naar behoren kon uitoefenen, kreeg verzoeker toch de kans om dezelfde rang te blijven bekleden terwijl hij slechts nog administratieve taken diende te vervullen;

e) verzoeker verliet zijn land van herkomst probleemloos via de luchthaven en in dit verband is het des te meer opmerkelijk dat hij erin slaagde om een foto te bemachtigen van het computerscherm van een medewerker van de luchthaven waarop wordt vermeld dat hij wordt beschouwd als documentloze persoon met verboden boven het hoofd;

f) hoewel niet wordt betwist dat verzoekers oog beschadigd raakte, kan de aanleiding van deze beschadiging niet worden aangenomen en kunnen zijn verklaringen over zijn gedwongen deelname aan de ordehandhaving op zich moeilijk als daad van vervolging van de autoriteiten jegens zijn persoon worden beschouwd;

g) verzoekers verklaringen over de inval door de leden van de FAES in het huis van zijn ouders niet aannemelijk zijn;

h) het weinig aannemelijk is dat verzoeker gedurende zestien maanden ondergedoken op het platteland zou leven, maar voor zijn vertrek uit Venezuela gewoon weer terugkeerde naar zijn huis om er gedurende ongeveer twee maanden te verblijven;

i) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring dat zijn meningsuiting in slechte aarde viel bij zijn overste en collega's;

(ii) de overige documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(iii) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet worden opgemerkt dat de verzoeker om internationale bescherming concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten moet aanbrengen, uit beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon die in Venezuela woont, in precaire omstandigheden leeft, verzoeker maakt niet aannemelijk dat er in zijn hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela zodanig is dat hij persoonlijk een bijzonder risico op een onmenselijke en vernederende behandeling loopt;

(iv) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat, hoewel de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van deze bepaling en verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Venezuela te worden vervolgd omdat hij bij het leger werkte en door de Venezolaanse autoriteiten beschouwd wordt als een landverrader. Verzoeker merkt in dit verband op dat hij het Venezolaanse leger heeft verlaten zonder dat zijn ontslag werd aanvaard. In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij alleen al omdat hij zich als actief reservist in België bevindt een risico op vervolging loopt bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

3.3.4.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal de opleiding en professionele carrière van verzoeker in het Venezolaanse leger niet betwist, waar hij gedurende 2010 tot 2021 verschillende rangen bekleedde. De commissaris-generaal betwist echter wel dat verzoeker zou zijn vervolgd omwille van het innemen van antiregimestandpunten en in dat kader naar een gevaarlijke demonstratie werd gestuurd en gezocht werd door de FAES. De commissaris-generaal is van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat hij negatief geïsoleerd werd door zijn overste of door de Venezolaanse autoriteiten.

Zo wordt vooreerst terecht in de bestreden beslissing overwogen als volgt:

“Waar u inroept te zijn vervolgd omwille van het innemen van antiregimestandpunten en in dat kader naar een gevaarlijke demonstratie werd gestuurd en gezocht werd door de FAES, blijkt dit moeilijk verenigbaar met het algemene beeld dat u schetst van de omstandigheden op uw werk of met de documenten die u neerlegt. Daaruit blijkt immers niet dat u op negatieve wijze geïsoleerd werd door uw overste of door de Venezolaanse autoriteiten. Integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat er u, ondanks de tegenslagen die u heeft gekend, kansen werden geboden om uw positie te behouden, u bij te scholen en zelfs tot een hogere rang op te klimmen.

Uit de documenten die u neerlegt kan geen enkele sluitende conclusie worden getrokken die uw verklaringen ondersteunt. Zo spreekt het document van 2018 betreffende uw promotie tot kapitein uw vermeende problemen tegen. U verklaart weliswaar dat u recht had op deze promotie gelet op uw studies en ervaring en voegt eraan toe dat een apart college van academici hierover besliste (CGVS, p. 18). Hier kan hoe dan ook worden opgemerkt dat het opmerkelijk blijft dat uw baas het niet op een andere manier verhinderde dat u zou kunnen genieten van uw promotie. Uit uw succesvolle promotie blijkt niet dat u op negatieve wijze werd geïsoleerd. Uit het document van april 2020 blijkt verder dat u sinds 3 september 2019 een specialisatiecursus volgde in telecommunicatie en elektronica. Uit het feit dat u de mogelijkheid werd geboden een cursus te volgen, blijkt evenmin dat u op negatieve wijze werd geïsoleerd. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u in het document de stopzetting van het volgen van desbetreffende cursus aanvraagt, wat u daadwerkelijk ook werd toegekend. Hieruit blijkt evenmin dat u op negatieve wijze werd geïsoleerd. Bovendien blijkt uit het document van juni 2020, volgend op dit verzoek, dat u werd verwijderd uit het studieprogramma omdat u niet slaagde voor het vak onderzoeksmethodologie. De documenten supra tonen niet aan dat u op negatieve wijze werd geïsoleerd, maar tonen daarentegen slechts aan dat u kansen werden geboden om zich bij te scholen, dat er gehoor werd gegeven aan uw wensen en dat er objectieve criteria werden toegepast. Hieruit kan dan ook niet blijken dat er daden van vervolging tegen u gesteld werden of dat u zulks diende te vrezen.

Wat betreft uw opleidingen dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de zogenaamde clandestiene commissies waaraan u diende deel te nemen, niets veranderen aan de supra gedane vaststellingen. Uit het feit dat u opleidingen kreeg over het opstellen van wachtposten en patrouilles binnen de luchthaven en over het draaien van nachtshiften blijkt niet dat u op een negatieve wijze werd geïsoleerd door uw overste (CGVS, p. 20).

(...)

Verder dient ook te worden opgemerkt dat hoewel uw oog, om welke reden dan ook, beschadigd raakte en u uw werk als piloot niet meer naar behoren kon uitoefenen, u de kans kreeg om dezelfde rang te blijven bekleden terwijl u slechts nog administratieve taken diende te vervullen (CGVS, p. 10 en p. 18). Hieruit kan niet worden afgeleid dat u op een negatieve wijze werd geïsoleerd door uw overste. Integendeel, opnieuw blijkt hier dat u een gunst werd verleend waardoor er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u geïsoleerd werd.”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij een duidelijk en nauwkeurig antwoord formuleerde op de vraag waarom hij kon blijven werken en promotie kreeg. Hij herhaalt in dit verband dan ook dat hij recht had op deze promoties op basis van zijn studies en dat zijn overste dit niet eenvoudigweg kon verhinderen. De Raad stelt vast dat verzoeker zich met deze argumentatie in wezen beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het tegenspreken en minimaliseren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen.

Voorts merkt de commissaris-generaal pertinent op als volgt:

“Wat betreft uw verklaringen dat u meermaals ontslag aanvraagde maar dit u werd geweigerd, kan worden opgemerkt dat het weinig logisch is dat uw overste u absoluut op het werk zou willen houden terwijl hij u als een landverrader beschouwde (CGVS, p. 10 en p. 11). Deze zaken lijken moeilijk met elkaar te verzoenen en doen twijfel rijzen over uw verzoeken tot ontslag. Hoe dan ook kan uit uw verklaringen omtrent uw verzoeken tot ontslag, die u telkens werden geweigerd, evenmin worden afgeleid dat u vervolgd werd of dat u vervolging diende te vrezen.”

Verzoeker voert in voorliggend verzoekschrift te dezen aan dat het niet tegenstrijdig is dat zijn overste hem in dienst wilde houden aangezien hij op die manier verzoekers geduld op de proef stelde en hem onder druk zette om te rebelleren. Verzoeker verduidelijkt dat zijn overste hem op die manier in een paradoxale situatie plaatste, te meer daar verzoeker een hoge functie bekleedde en aldus over veel geheime informatie beschikte waardoor zijn overste hem niet wilde ontslaan maar daarentegen gevangen wilde zetten.

De Raad stelt vast dat verzoeker hiermee opnieuw niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, waarmee hij niet vermag de vaststelling te weerleggen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker promotie kreeg en een opleiding kon volgen terwijl zijn overste hem als landverrader zou hebben aanzien. De voormelde motivering blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt. Daarnaast merkt de Raad op dat verzoeker thans overigens verklaart dat zijn ontslag wél aanvaard werd bij zijn laatste verzoek en dat hij ook twee documenten voorlegt van respectievelijk oktober 2020 en februari 2021 waarin hij als actief reservist wordt aangemerkt (*infra*).

Het motief in de bestreden beslissing omtrent verzoekers inconsistente verklaringen aangaande het aantal keren dat hij ontslag vroeg is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

Door in het verzoekschrift vervolgens te poneren dat corruptie in Venezuela wijdverspreid is en alles in Venezuela een prijs heeft zodat hij een luchthavenbeambte kon omkopen, brengt verzoeker geen enkel valabel en concreet verweer bij om de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal in dit verband te verklaren en te weerleggen, waar dienaangaande in de bestreden beslissing terecht staat te lezen als volgt:

“Verder dient te worden opgemerkt dat u het land probleemloos via de luchthaven heeft kunnen verlaten. Daarbij is het te meer opmerkelijk dat u erin slaagde een foto te bemachtigen van het computerscherm van een medewerker op de luchthaven, waarop wordt vermeld dat u wordt beschouwd als documentloze persoon met verboden boven het hoofd. U zegt dat de medewerker op de luchthaven u die foto doorstuurde (CGVS, p. 4). Uit het feit dat u in machte zou zijn geweest om deze foto te bemachtigen blijkt evenmin dat u werd geïnterviewd door de autoriteiten. Dat u zich nog steeds kan beroepen op een gunst van deze persoon om u zulk een foto door te sturen ondergraaft daarentegen de bewijswaarde van de foto.” Deze motivering blijft aldus onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op goede gronden concludeert dat geen geloof kan worden gehecht aan het gegeven dat verzoeker werd geïnterviewd of benadeeld door zijn overste of door de Venezolaanse autoriteiten omwille van zijn ideologie.

3.3.4.3. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering als zou hij als landverrader worden aanzien, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen als zou hij gedwongen hebben moeten deelnemen aan de ordehandhaving met de Nationale Garde tijdens een protest, dan wel aan de voorgehouden inval door de leden van de FAES in zijn ouderlijke woning. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) hoewel niet wordt betwist dat verzoekers oog beschadigd raakte, de aanleiding van deze beschadiging niet kan worden aangenomen en zijn verklaringen over zijn gedwongen deelname aan de ordehandhaving op zich moeilijk als daad van vervolging van de autoriteiten jegens zijn persoon kan worden beschouwd en niet overtuigend zijn, (ii) verzoekers verklaringen over de inval door de leden van de FAES in het huis van zijn ouders niet aannemelijk zijn, (iii) het weinig aannemelijk is dat verzoeker gedurende zestien maanden ondergedoken op het platteland zou leven, maar voor zijn vertrek uit Venezuela gewoon weer terugkeerde naar zijn huis om er gedurende ongeveer twee maanden te verblijven en (iv) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring dat zijn meningsuiting in slechte aarde viel bij zijn overste en collega's.

De Raad stelt na lezing van het verzoekschrift vast dat verzoeker in dit verband zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd op de zetel van het CGVS herneemt, dat hij een vrees voor vervolging poneert en dat hij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen minimaliseert en bekritiseert. Zoals hoger reeds werd aangestipt, kan dit evenwel niet als een dienstig verweer worden bestempeld en slaagt verzoeker er dan ook niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit verband te verklaren of te weerleggen.

Aangaande de inval in het huis van zijn ouders merkt verzoeker in het verzoekschrift bijkomend op dat zijn arrestatie onwettig was en zij geen enkele reden hadden om hem gevangen te zetten, waardoor het dus begrijpelijk is dat de leden van de FAES vertrokken toen bij aankomst van de burens bleek dat de hele

situatie illegaal was. De Raad benadrukt dat het niet aannemelijk is dat leden van een gewapende, doch georganiseerde organisatie als de FAES zich zonder meer zouden hebben teruggetrokken terwijl er beschuldigingen – zij het gefabriceerde – ten laste van verzoeker werden gelegd en dit enkel en alleen omdat enkele burens tussenbeide kwamen.

Met betrekking tot zijn ondergedoken bestaan verklaart verzoeker dat hij zestien maanden lang volledig verborgen op het platteland verbleef, doch dat hij de laatste twee maanden heen en weer reisde naar zijn woning om zijn reis voor te bereiden en tijd met zijn familie door te brengen. Verzoeker benadrukt hierbij dat hij nooit in zijn oude woning sliep in die periode. De Raad stelt na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud vast dat verzoeker zich in dit kader bedient van *post factum*-verklaringen die niet de minste steun vinden in zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud (administratief dossier, CGVS, p. 22: verzoeker vermeldt daarbij immers wel degelijk dat hij sinds september 2021 terugkeerde naar zijn voormalige woonplaats) teneinde zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, maar waarmee hij allerminst vermog afbreuk te doen aan de pertinente motivering van de bestreden beslissing dienaangaande.

Aangezien geen van de voormelde motieven aldus concreet wordt weerlegd, blijft de pertinente motivering van de bestreden beslissing dienaangaande onverminderd overeind, wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.4.4. Hoewel de commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoekers verklaring omtrent het feit dat zijn ontslag meermaals geweigerd zou zijn (en zijn daaruit voortvloeiende beweerde problemen), blijkt uit verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten dat zijn ontslag uiteindelijk wel werd aanvaard. In de voorgelegde documenten van respectievelijk oktober 2020 en februari 2021 wordt verzoeker als actief reservist aangemerkt. Met betrekking tot deze documenten overweegt de commissaris-generaal dat deze de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen niet kunnen herstellen, alsook dat het slechts kopieën betreffen waarvan de authenticiteit moeilijk kan worden nagegaan.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog twee getuigenissen over zijn situatie als reservist, met name een getuigenis van O. J. B. C. (stuk 4) en een getuigenis van S. P. (stuk 5). De Raad merkt op dat deze getuigenissen van privépersonen afkomstig zijn, duidelijk ten behoeve van verzoeker zijn opgesteld en bijgevolg een gesolliciteerd karakter betogen. Desalniettemin stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal *an sich* niet lijkt te betwisten dat verzoeker de status van actief reservist zou hebben gekregen.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet werd ondervraagd omtrent zijn status als actief reservist, noch blijkt er in het rechtsplegingsdossier landeninformatie voorhanden om de situatie van verzoeker in dit verband aan af te toetsen.

De Raad acht nader onderzoek naar de status van verzoeker, de situatie van actieve reservisten en hun situatie bij een terugkeer naar Venezuela noodzakelijk om een correcte en gedegen beoordeling te kunnen maken van zijn eventuele nood aan internationale bescherming.

3.3.4.5. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet dient te worden vernietigd.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 oktober 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET